

Pest, dec. 31. 1862.

Kedves Józsim!

A Kivóság anyagilag, nagy társulással, sül, részkedről kéven el mindent, hogy
 jellemileg se legyen fuggatkozása. Iny
 verset, prózát, mindent: minél előbb és
 minél többet küldesz, annál jobb.

De nem ez a tárgy az, miben szeretne
 firtanom a sorokat, hanem főleg a
Kivóság. Társaság kötelegő nagy
 ünnepe. Még most sem tudom, mi lesz
 az ott felolvasandó értekezés. Nekem
 keljes feheretlen valamit itanom, mert
 ha két ep fejem is még kézem volna
 mégsem lenne elég a pereszpói s kiadó
complicált dolgaim végzésére; inkább
 sem kapok birtakást. Te a múlt nyáron
 köret voltál a berőpröntéshez, tán kélt
 is a munkád; vagy kévés híja; ugyan
 küldd fel nekem: ha d társam — mielő
 kemmi kétség — fel lehetne — olvasni
 a nagy gyűlésen. Talaki felolvasna,
 ha se nem jöhetsz, például akkor én is,
 aztán egy füsttel a berőpröntés is
 megvotna, mert az, a benutató i ceri,
 monda nem aly lényeges, hogy el ne
 maradhasson. Tedd meg, Józsim, az
 időtne kérelek: minden este, pedig
 nekem vártakolj hovaclóbb, felna-e vagy
valna?

Gyulainak hívram pülvö tevedet em,
 legessét, én nem kaparam zölvötemmel,
 hónapot óta.

Boldog új esztendő!

Arany

1802

Handwritten title or header

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or document, written in a cursive script.

Handwritten signature or name at the bottom left.

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF TORONTO

